

บทที่ ๑

บทนำ

๑) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นการลงทุนในการผลิตกำลังคนให้ได้ตามความต้องการของประเทศ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ อันก่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตของประเทศใน ส่วนรวม การลงทุนทางการศึกษานั้นต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากและเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลง เศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากภาวะค่าครองชีพซึ่งสูงขึ้นเป็นลำดับมา แม้ว่ารัฐบาลได้เพิ่มงบประมาณทางการศึกษาให้สูงขึ้นเรื่อยมา เช่น ในปีงบประมาณ ๒๕๑๗ กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับงบประมาณ ๒,๔๓๕.๘ ล้านบาท ในปีงบประมาณ ๒๕๑๘ และ ๒๕๑๙ งบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการ เพิ่มขึ้นเป็น ๓,๔๘๔.๘ และ ๔,๒๐๔.๗ ล้านบาทตามลำดับ^๑ แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับความจำเป็น จำนวนนักเรียน ที่สมัครเข้าสอบคัดเลือกในแต่ละปีมีจำนวนมาก แต่สถานศึกษาก็รับได้ในจำนวนที่จำกัด และเป็นที่น่าสังเกตว่าในแต่ละปียังมีนักเรียนออกกลางคันและสอบตกซ้ำชั้นอยู่เป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา เช่นในระดับฝึกหัดครูและอาชีวศึกษามีนักเรียนซ้ำชั้นปีละ ๒,๓๓๔ คน คิดเป็นจำนวนเงินที่สูญเสียเปล่าทางการศึกษาปีละ ๑๐.๒ ล้านบาท^๒

^๑ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมสามัญศึกษา, กองแผนงาน, สถิติการศึกษาฉบับย่อ ปีการศึกษา ๒๕๑๘ (กรุงเทพมหานคร: ประการัตน์การพิมพ์, ๒๕๒๑), หน้า ๗๒.

^๒ รุ่ง แก้วแดง, "จำนวนนักเรียนซ้ำชั้น," วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ ๔ (กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓): ๔๓-๕๒.

การศึกษา โดยแยกตามรุ่นและระดับ

๓. เพื่อศึกษาความสูญเสียค่าทางการศึกษาในสองลักษณะคือ การเรียนช้ากว่ากำหนดและการออกกลางคัน *Waste ratio*

๔. เพื่อหาค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องเสียไปเนื่องจากนักศึกษาเรียนช้ากว่ากำหนดและออกกลางคัน

๕. เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องสูญเสียไป โดยแยกตามระดับ (ป.กศ., ป.กศ.สูง และ ค.บ.)

๖. เพื่อศึกษาสาเหตุแห่งความสูญเสียค่าทางการศึกษาของวิทยาลัยครูนครสวรรค์ *Waste ratio*

สมมุติฐานของการวิจัย

เนื่องจากวิทยาลัยครูได้ทำการ สอบคัด เลือกนักศึกษา ก่อนเข้าเรียนในแต่ละระดับทุกระดับ จึงถือได้ว่านักศึกษาทุกคนควรจะมีความรู้พื้นฐานเพียงพอที่จะเรียนได้สำเร็จในเวลาที่กำหนด ในแต่ละระดับ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่า

๑. การศึกษาในระดับวิทยาลัยครูของวิทยาลัยครูนครสวรรค์ไม่มีความสูญเสียค่าทางการเรียนช้ากว่ากำหนด นั่นคือ มีเรโซประสิทธิภาพ (Efficiency ratio) เท่ากับหนึ่ง

๒. การศึกษาในระดับวิทยาลัยครูของวิทยาลัยครูนครสวรรค์ไม่มีความสูญเสียค่าทางการออกกลางคัน นั่นคือ มีเรโซความสูญเสียค่า (Wastage ratio) เท่ากับศูนย์

๓. ค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องสูญเสียในแต่ละระดับไม่มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ทำการวิจัยเฉพาะนักศึกษารุ่นปีการศึกษา ๒๕๑๔ ถึง ๒๕๑๘ รวม ๕ รุ่น

เท่านั้น

๒. การวิจัยครั้งนี้ไม่ศึกษาถึงผลการ เรียนเป็นรายวิชาของนักศึกษาและไม่
จำแนกเพศชายหญิง

๓. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยครุนครสวรรค์ ภาค
ปรกติ ๓ ระดับ ได้แก่

๓.๑ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) หลักสูตร ๒ ปี

๓.๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) หลักสูตร
๒ ปี

๓.๓ ระดับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) หลักสูตร ๒ ปี

๔. ค่าใช้จ่ายรายหัวต่อปีในการผลิตครุศึกษาคือ ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านสถาบัน
การศึกษา (Institution cost) ซึ่งแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายค่านดำเนินการ (Opera-
ting cost) และค่าใช้จ่ายค่านลงทุน (Capital cost)

~~๔.๑ ค่าใช้จ่ายค่านดำเนินการ (Operating cost) คิดจาก
เงิน ๒ ประเภท คือ~~

๔.๑.๑. เงินงบประมาณที่วิทยาลัยได้รับระหว่างปีการศึกษา
๒๕๑๔ ถึง ๒๕๑๘

๔.๑.๒. เงินบำรุงการศึกษาที่วิทยาลัยเก็บจากนักศึกษาภาคปรกติ

๔.๒ ค่าใช้จ่ายค่านลงทุน (Capital cost) คิดจากค่าเสื่อมราคา
ครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง

๕. วิเคราะห์ลักษณะความสูญเสียไปทางการศึกษาในสองลักษณะคือ การเรียน
ซ้ำกว่ากำหนด (Repetition) และการออกกลางคัน (Drop out)

ขอตกลงเบื้องต้น

๑. ผลการวิจัยรุ่นปีการศึกษา ๒๕๑๔ ถึง ๒๕๑๘ จะเป็นตัวแทนของนักศึกษา

๑๐๐๐๐

วิทยาลัยครูนครสวรรค์ทุกรุ่น ทั้งในอดีตและอนาคตใกล้ ๆ

๒. ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาแต่ละระดับถือว่าเท่ากัน มิได้แยกรายจ่ายของแต่ละระดับไว้ เพราะว่าใช้ครูอาจารย์ชุดเดียวกันตลอดจนสถานที่เรียนแห่งเดียวกัน

๓. การที่ไม่คิดค่าเสื่อมราคาของที่ดินในค่านาค่าลงทุน ถือว่าถูกต้องตามวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาตามหลักการคิดค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินถาวร เพราะที่ดินที่วิทยาลัยปลูกสร้างอาคารนี้ได้มาโดยไม่ต้องซื้อ และในการบัญชีถือว่าที่ดินเป็นทรัพย์สินถาวรไม่ต้องหักค่าเสื่อมราคา เนื่องจากที่ดินมีระยะเวลาการใช้ประโยชน์ไม่สิ้นสุด และตามข้อเท็จจริงแล้วราคาของที่ดินมีแต่ขึ้นราคาไม่มีลดลง

๔. การอนุมัติผลการเรียนของนักศึกษาทั้ง ๓ ระดับอยู่ในสภาพเดียวกันและเชื่อถือได้ เพราะใช้ระเบียบวิธีวัดผลอันเดียวกัน

๕. นักศึกษาที่ออกกลางคันและนักศึกษาที่เรียนช้ากว่ากำหนดถือว่าเป็นเหตุความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา เพราะว่ามีนักศึกษาเหล่านี้ทำให้การลงทุนของรัฐได้ผลไม่สมบูรณ์

๖. คำตอบแบบสอบถามของนักศึกษาถือว่านักศึกษาได้ตอบตามความเป็นจริง

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจได้ผลไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร เนื่องจาก

๑. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นในอดีต แม้จะเป็นข้อมูลปฐมภูมิก็อาจจะมีคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูล

๒. ข้อมูลที่ได้จากแผนกทะเบียนวัดผลและแผนกการเงินของวิทยาลัย มิได้เป็นข้อมูลที่เก็บไว้เพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ ดังนั้นระเบียบและวิธีการเก็บระเบียบของ

พยอม สิงห์เสนห์, การบัญชีทรัพย์สิน (กรุงเทพมหานคร: ชวนการพิมพ์, ๒๕๑๗), หน้า ๒๕๒.

นักศึกษาจึงกระจัดกระจายมีข้อมูลไม่ครบถ้วน

๓. อาจารย์ที่สอนและสภาพของแต่ละปีการศึกษาอาจมีความแตกต่างกัน ทำให้การออกกลางคันและการ เรียนซ้ำกว่ากำหนดต่างกันด้วย

คำจำกัดความของค่าที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาลัย หมายถึง วิทยาลัยครุนครสวรรค์

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในวิทยาลัยครุนครสวรรค์ ในระดับ ป.กศ. ป.กศ.สูง และ ค.บ. ภาคปกติทั้งชายและหญิงรุ่นปีการศึกษา ๒๕๑๔ ถึง ๒๕๑๘

รุ่น (Cohort) หมายถึง ผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในวิทยาลัยแต่ละปีการศึกษา เช่น ปีการศึกษา ๒๕๑๔ มีนักศึกษา ๕๐๐ คน จำนวน ๕๐๐ คนนี้เป็นรุ่นหนึ่งในการวิจัยครั้งนี้ และนักศึกษาแต่ละคนในจำนวน ๕๐๐ คนนี้ อยู่ในรุ่นปีการศึกษา ๒๕๑๔

✓ ค่าใช้จ่ายในด้านสถาบันการศึกษา (Institutional cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายด้านค่าเนิกรและค่าลงทุนที่สถาบันเป็นผู้จ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินบำรุงการศึกษา

เงินงบประมาณแผ่นดิน เป็นเงินที่ทางวิทยาลัยได้รับจากรัฐบาล ได้แก่ ค่าเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุและค่าซ่อมแซม มบกลางและรายจ่ายอื่น ๆ

เงินบำรุงการศึกษา เป็นเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาที่วิทยาลัยเก็บจากนักศึกษาตามระเบียบของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งวิทยาลัยได้นำมาใช้จ่ายในกิจการของวิทยาลัย เป็นค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ และรายจ่ายอื่น ๆ

ค่าดำเนินการ (Operating cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่คิดจากงบประมาณ

แผ่นดินและเงินบำรุงการศึกษา

ค่าเงินเดือน หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายให้แก่ข้าราชการทุกประเภทเป็นรายเดือน โดยมีอัตราที่กำหนดไว้แน่นอนในบัญชีที่จ่ายเงินเดือนที่กรมบัญชีกลางได้ตรวจสอบไว้ถูกต้องแล้ว

ค่าจ้างประจำ หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ โดยมีอัตราที่กำหนดไว้แน่นอนในบัญชีที่จ่ายค่าจ้างประจำ ที่กรมบัญชีกลางได้ตรวจสอบยืนยันว่าถูกต้องแล้ว

ค่าจ้างชั่วคราว หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ ได้แก่ อาจารย์ต่างประเทศที่มาสอนชั่วคราว คนงานชั่วคราว

ค่าตอบแทน หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายตอบแทนให้แก่ผู้ปฏิบัติงานให้แก่ราชการ ซึ่งประกอบด้วย เงินช่วยการศึกษาเล่าเรียนบุตร เงินค่ารักษาพยาบาล เงินค่าเช่าบ้าน เงินค่าสอนพิเศษ เงินค่าทำงานล่วงเวลา

ค่าใช้สอย หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายไปในร้านค้าต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งบริการ และรายจ่ายเพื่อทดแทนเกี่ยวเนื่องในการปฏิบัติราชการ

ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษา หมายถึง รายจ่ายที่ใช้ในการซ่อมแซมอาคารสถานที่ และครุภัณฑ์ต่าง ๆ

ค่าวัสดุ หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อของ ซึ่งตามปกติย่อมสิ้นเปลืองหรือสลายตัวในระยะเวลาอันสั้น หรือเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นเพราะการใช้หรือบริโภค

ค่ารายจ่ายเงินงบกลาง หมายถึง รายจ่ายเกี่ยวกับค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ เงินเบี้ยบำนาญ บ้านญาติ เงินช่วยเหลือข้าราชการ เงินสำรองจ่าย

ค่าลงทุน (Capital cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง

ค่าครุภัณฑ์ หมายถึง เงินที่ใช้จ่ายในการซื้อสิ่งของที่มีอายุการใช้งานหรือวัสดุ ที่มีราคาตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไป แต่ไม่รวมราคาสิ่งก่อสร้าง

ค่าเสื่อมราคา (Depreciation) หมายถึง ส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินที่มีตัวตน เช่น อาคาร โรงงาน เครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งลดลงเนื่องจากการรับใช้ และค่าลดลงนี้ไม่สามารถที่จะแก้ไขให้กลับคืนมาได้ด้วยการซ่อมแซม ค่าเสื่อมราคานี้บางที่เรียกว่า ค่าสึกหรอ

นักศึกษาที่เรียนสำเร็จ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนแล้วสอบได้ ได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง หรือปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต ตามกำหนดเวลา ๒ ปี หรือช้ากว่ากำหนด

นักศึกษาที่ออกกลางคัน หมายถึง นักศึกษาที่สอบตกถูกให้ออกหรือถูกจำหน่ายทะเบียนออกจากวิทยาลัยก่อนสำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ

นักศึกษาที่สอบตกให้ออก หมายถึง นักศึกษาที่สอบได้คะแนนระดับต่ำกว่าที่วิทยาลัยกำหนดให้ ต้องออกจากสถานศึกษา เช่น ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า ๑.๕ เมื่อเรียนครบสามภาคเรียน หรือต่ำกว่า ๑.๘ เมื่อเรียนครบหกภาคเรียน ทางวิทยาลัยจึงให้ออก

นักศึกษาที่ถูกจำหน่ายทะเบียน หมายถึง นักศึกษาที่ถูกให้ออกจากวิทยาลัยด้วยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งนอกเหนือจากระบบการวัดผล เช่น ลาออก ทำความผิด ขาดเรียน เกินกว่าที่วิทยาลัยกำหนดโดยไม่ส่งใบลาเป็นหลักฐานหรือถึงแก่กรรม เป็นต้น

ความสูญเปล่าทางการศึกษา (Educational Wastage) หมายถึง ความสูญเปล่าทางการศึกษาในรูปการ เรียนช้ากว่ากำหนด และออกกลางคัน

จำนวนปีที่นักศึกษาใช้ตามหลักสูตร (Minimum Number of Student Years Required) หมายถึง ผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา กับจำนวนปีตามหลักสูตร ตัวอย่างเช่น ในปีการศึกษา ๒๕๑๔ มีผู้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนได้ ๔๐๐ คน สำเร็จการศึกษาในเวลา ๒ ปี ตามหลักสูตรจำนวน ๓๕๐ คน ดังนั้นจำนวน

คำนี้ ขาดเลข, หลักการบัญชีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระจันทร์, ๒๕๐๒), หน้า ๔๓๕-๔๓๖.

ปีที่นักศึกษาใช้ตามหลักสูตรคือ ๓๕๐×๒ เท่ากับ ๗๐๐ ปี

จำนวนปีที่นักศึกษาใช้จริง (Actual Number of Student Years Used.) หมายถึง ผลรวมของจำนวนปีที่นักศึกษาใช้จริงทุกคน จนกระทั่งสำเร็จการศึกษา ตัวอย่างเช่น ปีการศึกษา ๒๕๑๔ มีผู้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนได้ ๑๐๐ คน สำเร็จการศึกษา ๕๐ คน โดยใช้เวลาดำเนินการดังนี้ สำเร็จ ๕๐ คนในเวลา ๒ ปี สำเร็จ ๒๕ คนในเวลา ๓ ปี สำเร็จ ๕ คนในเวลา ๔ ปี ดังนั้นจำนวนปีที่นักศึกษาใช้จริงเท่ากับ

$$\begin{aligned} ๕๐ \times ๒ + ๒๕ \times ๓ + ๕ \times ๔ &= ๑๐๐ + ๗๕ + ๒๐ \\ &= ๑๙๕ \quad \text{ปี} \end{aligned}$$

เรโซประสิทธิภาพ (Efficiency ratio) หมายถึง อัตราส่วนระหว่างจำนวนปีที่ควรใช้ตามหลักสูตรกับจำนวนปีที่นักศึกษาใช้จริง ถ้านักศึกษาทุกคนเรียนสำเร็จในเวลาที่กำหนด จำนวนปีที่ควรจะใช้เท่ากับจำนวนปีที่ใช้จริง จะได้เรโซประสิทธิภาพเท่ากับหนึ่ง ซึ่งแสดงว่าไม่มีความสูญเปล่าในด้านการเรียนช้ากว่ากำหนด ดังนั้นการคำนวณเรโซประสิทธิภาพจึงทำให้ทราบว่า มีการสูญเปล่าในด้านการเรียนช้ากว่ากำหนดหรือไม่

เรโซความสูญเปล่า (Wastage ratio) หมายถึง อัตราส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคันกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ถ้านักศึกษาทุกคนสำเร็จการศึกษาไม่มีการออกกลางคันเลย อัตราส่วนของเรโซความสูญเปล่าจะเท่ากับศูนย์ ซึ่งแสดงว่าไม่มีความสูญเปล่าในด้านการออกกลางคัน ดังนั้นการคำนวณเรโซความสูญเปล่า จะทำให้ทราบว่ามีการสูญเปล่าในด้านการออกกลางคันหรือไม่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย